Mikó megyünk a Mikóba?

Egy kolozsvári magyar étterem sikertörténete

A Mikó étterem bejárata a Mikó utcában

▲ FOTÓK: MAKKAY JÓZSEF

● Dolgozott autóalkatrész-forgalmazó cég és bútorgyártó vállalat vezetőjeként, és ő építette ki Kolozsvár első magyar éttermeit az Agapé egyházi vállalkozás keretében. Saját étterem-tulajdonosként immár kilenc éve arra törekszik, hogy övé legyen a kincses város igazi „magyar vendéglője”.

MAKKAY JÓZSEF

A kolozsvári Mikó étterem tulajdonosát és vezetőjét, Kovács Zsoltot legtalálóbban a hivatásos menedzser titulussal lehetne jellemezni. Amióta a kilencvenes évek elején elvégezte a kolozsvári Babeș–Bolyai Tudományegyetem közgazdasági szakát, sok mindennel foglalkozott, amíg a vendéglátóiparban kötött ki. Egy autóalkatrész-forgalmazó vállalatnál kezdte pályafutását 1996-ban. Amikor 2000-ben megszületett az első lánya, eldöntötte, megpróbál egy nyugisabb állást keresni, és egy bútorgyár vezetője lett. Később magyarországi barátja révén olasz konyhagépek és lengyel háztartási gépek romániai forgalmazójaként váltott szakmát, majd egy fejvadász cég látókörébe került.

„Az elején nem szóltak, hogy mi a tervük: potenciális vásárlóként állítottak be hozzám. Amikor jobban megismertek, bevallották, mit is akarnak. Belementem az interjúkészítésbe, a különféle tesztekbe és felmérésekbe. Amikor a vizsgám sikerült, felajánlottak három cégvezetői állást” – meséli a fejvadász cég képviselőivel kialakult kapcsolatának történetét. Az ajánlatok között szerepelt egy nemzetközi autóalkatrész-forgalmazó cég romániai vezetői állása, és második lehetőségként egy közművesítési munkálatokhoz berendezéseket, vezetékeket, csapokat forgalmazó belga–román vegyesvállalat romániai igazgatói tisztsége. A harmadik lehetőség a római katolikus egyház tulajdonában Kolozsváron beindult Agapé vendéglátóipari cég vezetése volt.

Az első két ajánlat nemzetközi szintű fizetést és karriert jelentett. A fejvadász cég képviselői is meglepődtek, amikor Kovács Zsolt harmadik ajánlatukat választotta. „Egy nagy cég vezetésével járó nagy fizetés igazából nem motivált. Egy helyi, kolozsvári vállalkozás érdekelt, ahol valami teljesen újat próbálhatok ki. Ahol szükség van a kreativitásomra, másrészt magyar környezetben dolgozhatom. Nem véletlen, hogy a legjobb ajánlatnak az Agapét tartottam” – emlékszik vissza a 2003-as váltás előzményeire.

Agapé, a sikeres magyar kezdeményezés

Kérdésemre, hogy mennyire volt vakmerőség olyan pályát választani, amelyen addig nem dolgozott, Kovács ezt az új kihívások iránti elkötelezettségével magyarázza. Az is fontos szerepet játszott döntésében, hogy az egyházi vendéglátóipari vállalkozást frissiben elindító kolozsvári érseki helynök és kanonok, Czirják Árpád terve vonzónak és érdekesnek tűnt, és első találkozásuk mindkét fél számára eredményesnek bizonyult. Az egyházi vezető eleve hivatásos menedzsert akart a vállalkozás élére, ezért fordult fejvadász céghez. A rövid időre szerződtetett előző két igazgató csak átmeneti szerepet töltött be a cég életében, az igazi munka tehát Kovács Zsoltra várt.

Kovács Zsolt hosszas keresés után horgonyzott le a gasztronómia mellett

A szállodai szolgáltatást és az éttermi ellátást kínáló Agapé komplexum kolozsvári kiépítése a belvárosi Szentegyház utcában az új menedzser hozzáértését és kezemunkáját dicséri. A kétezres évek elején ez volt Kolozsvár első, jól átgondolt magyar éttermi kezdeményezése, ahol nemcsak a magyar receptek alapján elkészített à la carte éttermi felhozatalt és annak önkiszolgálós változatát honosították meg, hanem a több évtizedes kommunista éra után itt teremtették meg elsőként Kolozsváron a magyar zenével fűszerezett vendéglői este-